

ALFALAR X'LERE KARŞI

GAMZE PAT

ALFALAR X'LERE KARŞI

GAMZE PAT

ALFALAR X'LERE KARŞI

© 2026, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŐ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Gamze Pat

EDİTÖR: Barıő İnce

SON OKUMA: Kübra Sürek

KAPAK RESMİ: Gül Sarı

GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Güngörler Matbaacılık San. Tic. Ltd. őti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No:11 Kahramankazan/Ankara
Tel: 0312 394 28 82

Birinci Baskı: őubat 2026 (2000 adet)

ISBN: 978-625-380-080-2

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 49889

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

ALFALAR X'LERE KARŞI

GAMZE PAT

Gamze

Pat

1987 yılında Bursa'da doğdu. Çocukluğunda iki şeye tutkundu: sokak oyunları ve hikâyeler. Üniversite için İzmir'e giderek Ege Üniversitesi'nde Tekstil Mühendisliği okudu ama aklının bir köşesinde hep cümleler ve yeni hikâyeler vardı.

2016 Gülten Dayıoğlu Vakfı İlk Gençlik Romanı Edebiyat Yarışması ve 2022 Bilgiyolu Kültür Yayınları İlk Gençlik Romanı Yarışması'nda birincilik ödülü kazandı. Ayrıca 2023 yılında Eczacıbaşı Vakfı tarafından ilk gençlik edebiyatı alanında "Yılın Kadın Yazarı" seçildi.

Çocukken, "Bir gün bir kitap yazacağım," diye not düştüğü küçük defteri bugün hâlâ saklıyor ve her yeni kitabında, gerçekleşen çocukluk hayalini düşünerek, içinden şarkılar söylüyor.

Bölümler

İki Kuşak, Bir Kamp

(Biraz da Patırtı) 7

Dedemle Hayatta Kalma Rehberi

(Gönülsüz Torunlar İçin) 21

Kablosuz Ve Kaçışsız Kamp

(Ve de Bol Kurallı) 28

Çadıyla İmtihan

(Ve İşınlanma Kapsülü) 41

Sabah Sporu

(Ve Merhaba Kas Ağrıları!) 49

Kahvaltıdaki Sürpriz

(Ya da Tabağımdaki Botanik Bahçesi!) 62

Alfalar Grevde

(Ve Dedemin Düdüğü Yerde) 70

Kuşaklar Yarışıyor

(Torunlar Kazanıyor) 77

Gizli Görev

(Ve Aşırı Hassas Kulaklar) 86

Bayrak Avı

(Ve Uzağı Saldırısı) 97

Kuşaklar Arası Rekabet

(Ve Talihsiz Kaza) 111

Vahşi Yaşam

(Ve X Kuşağının Süper Güçleri) 117

Senfoni Orkestrası

(Ve Jelibon Peşindeki Gizemli Gölge) 129

Kampa Dönüş

(Ve Geçmişten Gelen Kavanoz) 136

Açık Hava Sineması

(Ve Ünlüler Geçidi!) 144

İtiraf Zamanı

(Ve Beklenmeyen ‘Yeto’!) 156

1

İKİ KUŞAK, BİR KAMP (Biraz da Patırtı)

Üçüncü sınıfı da bitirmiş olmanın verdiği rahatlama hissiyle, arkaya doğru kaykıldım. Önümdeki koca yaz tatilini düşününce, gevrek gevrek gülmüşemekten kendimi alamıyordum.

“Nihayet, Minecraft’ın yeni bölümünü bitirmek için önümde upuzun bir zaman var. Yaz boyunca odamdan dışarı çıkmayı düşünmüyorum. Pijamalarım, oyun konsolum, sınırsız atıştırmalık ve ben... Ah, işte mutluluğun formülü!” diye sayıklar gibi kendi kendime konuştum. Sonra dirseğimle sıra arkadaşım Enre’yi hafifçe dürtüp, “Eee, senin bu yaz için planın ne kanka?” diye sordum.

“Olamaz ya!” diye inledi Emre. Kaşlarını çatıp Emre’nin yüzüne ters ters baktım.

“Minecraft oynamama mı bozuldun? Sorun değil. Arada online bağlanıp seninle Rocket League de oynarım. Nasılsa zamanım çok,” dedim ama Emre, bana dönüp bakmadı bile. Bir süre sonra yüzüne boş boş bakmamdan sıkılmış olacak ki tepki verdi.

“Can! Yine öğretmeni dinlemiyorsun, değil mi? Aklın nerede senin? Bittik biz, bittik.”

Muhtemelen benim yerimde başka biri olsa, şu an telaş içinde Emre’ye neler olduğunu sorardı. Eğer Emre’yle üç yıldır aynı sırayı paylaşmıyor olsaydık ben de aynısını yapabilirdim. Neyse ki onun verdiği bu abartılı tepkilere bağıışıklık kazanacak kadar uzun süredir onu tanıyordum.

Emre’nin küçükken astım alerjisi olduğu için ailesi onu güvenli evlerinde, dört duvar arasında, âdeta bir fanus içinde büyütmiş. Astım krizine yakalanma korkusuyla, o dönemlerde ailesi tarafından fazlaca korunup kollanan Emre’nin, uzak kaldığı dış dünyaya karşı bazı korkuları olması da oldukça normaldi.

Geçen sene, teneffüste futbol oynarken yanlışlıkla yuttuğu karasineğin Emre’de yarattığı panik,

okulda tam bir hafta boyunca sürmüştü. Emre, sineğin onu zehirleyeceğini veya midesinde yuva yapacağını düşünüyordu. En sonunda, okuldaki biyoloji öğretmeni gelip bunun mümkün olmayacağını bir dizi çizim ve grafiklerle Emre'ye açıklamak zorunda kalmıştı.

Ondan önceki sene de Emre okul binasının etrafında dolaşırken, duvarın bir kısmının yosunlarla kaplandığını görmüştü. Fazla nem ve aşırı yağışların sebep olduğunu bildiğim bu basit yosunlaşmaya ise Emre'nin tepkisi şöyle olmuştu:

“KAÇIN, YOSUNLAR OKULU ELE GEÇİRECEK!”

Sonuç olarak, Emre'nin verdiği tepkiler konusunda artık daha temkinliydim. Yine de merakımı yenemedim ve iç sesini susturup sınıfın geri kalanı gibi ben de öğretmeni dinlemeye başladım.

“...Çocuklar sizi anlıyorum. Ancak hem biz öğretmenleriniz hem de aileleriniz, bu yaz kampının size çok iyi geleceğini düşünüyoruz.” Suna Öğretmen ve sınıf arkadaşlarım henüz ne olduğunu anlayamadığım bir konu hakkında tartışıyorlardı.

“Kamp mı? Ne kampı?” diye mırıldanırken, Açelya'nın yerinden ok gibi fırladığını gördüm.

“Ama hocam ya... Ben yaz tatilimi şehirde geçirmek istiyorum. Alışveriş merkezlerinin içinde harika kafeler, birçok oyun yeri ve çeşit çeşit mağaza var. Yani, tatil için istediğim her şey! Hem alışveriş merkezleri yazın buz gibi oluyor. Klimalar püfür püfür esiyor. Ne yapacağız o sıcakta biz ormanın ortasında?” diye serzenişte bulundu. Açelya’nın hafta sonu tatillerinin büyük bir kısmını alışveriş merkezinde geçirdiğini bilmeyenimiz yoktu. AVM’ler onun için âdeta yürüyen merdivenli birer eğlence parkıydı.

Öğretmen hafifçe başını salladı.

“Üzgünüm Açelya ama bunun kararını ben veremem. Ayrıca kamp yapacağınız yerin havası tertemiz. Dağlardan esen rüzgâr da eminim sizi serinletmeye yetecektir,” dedi Suna Öğretmen. İnce parmaklarıyla yüzüne düşen perçemi tekrar kulağının arkasına sıkıştırdı. Kamp yerinden bahsederken, öğretmenimizin gözlerinin içinin parladığını fark ettim.

Suna Öğretmen harika biriydi. Her zaman çok neşeli ve güler yüzlüydü. Fakat bazen onun, en az ince parmakları kadar kırılgan biri olduğunu seziyordum.

Yaptığımız şakalara hiç alınmaz ve bizimle birlikte o da kahkahalarla gülerdi. Samırım genç bir öğretmen olduğu için bizim neslin esprilerini rahatlıkla anlayabiliyordu. Hatta bazen o da bize bizim tarzımızda komik kelime şakaları yapardı. Öte yandan derslerde bizimle sohbet ederken bazen mahzunlaşırdı. Yüzünde belli belirsiz bir kaygı ifadesi görürdüm. Bu anlık kaygının bizimle ilgili olduğunu bilirdim ama nedenini çoğunlukla anlayamazdım.

“Ben bunu hak edecek ne yaptım hocam? ‘Full’ sene, sınav notlarımı hep ‘high’ tuttum. Derslerimi de günü gününe tekrar ettim. Şimdi ailem benim yaz tatilimi ‘sobelemek’ istiyor. Bu kadarı da ‘yeto’ ama artık!” diye arkadaşı Açelya’ya destek verdi Çiğdem. Daha önce Çiğdem’i hiç bu kadar uzun cümleler kurarken görmemiştim.

Çiğdem, genellikle kelimelerin haddinden fazla uzun olduğunu ve konuşurken yorulduğunu söylerdi. O yüzden, kelimeleri kısaltarak konuşma konusunda tam bir uzmandı. Suna Öğretmen belli belirsiz gülümsedi.

“Çiğdem, öncelikle o fiilin doğrusu ‘sobelemek’ değil, ‘sabote etmek’ olacak. Hem biz seninle cümlelerin arasına İngilizce kelimeler sıkıştırmamak

konusunda da anlaşmıştık sanıyorum, değil mi?” Bu kısa Türkçe dersinden sonra, Suna ğretmen hafifçe ksrp boğazını temizledi ve ardından konuşmaya devam etti.

“ocuklar, bu kesinlikle size verilmiş bir ceza değil. Aksine, kampta çok eğleneceksiniz. İnanın bana. Üstelik dediğim gibi bu kamp sizi birçok anlamda geliştirecek. Hem koca yaz tatilinin sadece bir haftasında kampta olacaksınız. Kamp bittikten sonra, herkes kendi yaz tatili planına geri dönebilir,” diye ekledi bizlere göz kırpıp.

Tartışmanın başını kaçırdığım için hâlâ olayı tam kavrayamamıştım. Neden kampa gitmemiz gerekiyordu? Bu ne çeşit bir kamp olacaktı? Bu parlak kamp fikri ilk kimin başının altından ık-mıştı? Konu ne olursa olsun, sınıf arkadaşlarımmın yaz tatillerinin bir haftasını bile kampta harcamak istemeyeceklerinden emindim.

“Otların üzerinde oturup birkaç sivrisinek tarafından sokulmak bizi nasıl geliştirebilir ki hocamı?” dedi Mustafa, sırasının altından çıkardığı bir avuç jelibonu ağzına atarken. Mustafa her türlü şekerli atıştırmalığı çok severdi ama favorisi kesinlikle ayıcık şeklindeki jelibonlardı.

“Doğada olmak, ekranlardan uzaklaşmak, yeni şeyler öğrenmek... Hepsi de size çok iyi gelecek. Yaratıcılığınız artacak, bedeniniz güçlenecek, ruhunuz dinlenecek. Doğa ve doğal yaşam hakkında öğreneceğiniz onlarca şey de cabası.” Suna Öğretmen dayanamayıp ellerini coşkuyla birkaç defa çırpı. “Ay! Anlatırken ben bile heyecanlandım. Üstelik... Gideceğimiz kamp yerine bayılacaksınız. Kampın orada yapılmasını ben önerdim.” Hepimiz şaşırmıştık. Suna Öğretmen’in kamp yapmayı sevdiğini bilmiyorduk.

Arkadaşların birer birer yerlerinden kalkıp fikirlerini söylerlerken, ben hâlâ kamp konusunda ne düşündüğüme karar vermeye çalışıyordum. Aslında, bir hafta çok uzun bir süre değildi. Kamptan sonra, Minecraft’ı bitirmek için hâlâ yeterli zamanım olacaktı. Tabii, elimde olsa ben de arkadaşların gibi o bir haftayı börtü böcek arasında geçirmek istemezdim ama karar çoktan verilmiş gibi görünüyordu. Belli ki velilerimiz ve okul idaresi el ele verip arkanızdan iş çevirmişlerdi.

Ben kafamın içindeki düşüncelere odaklanmışken, bu kamp macerasına diğerlerinden daha olumlu bakacağımı bildiğim Derya söz aldı.

ALFALAR X'LERE KARŞI

GAMZE PAT

Yaz tatili yaklaşıyor. Can ve sınıf arkadaşlarının hayalinde; tabletle, telefonla, bilgisayar oyunları ile geçirecekleri eğlenceli anlar var. Fakat o da ne? Okul, öğrenciler için küçük bir sürpriz hazırlamış: Teknolojiden uzak bir doğa kampı... Üstelik öğrenciler bu kampa; anneanne, babaanne ve dedeleriyle birlikte katılıyor. Saldırgan uzay araçları, jelibon sevdalısı rakunlar, karanlıkta yoga yapan insanlar... Birbirine zıt iki kuşağın buluşması ve doğada ayakta kalma mücadeleleri, eğlenceli olaylara sahne oluyor.

Farklı nesillerin birbirinden uzak gözüken özelliklerinin, sevgiyle nasıl kaynaştığını ve dayanıştığını gösteren, sımsıcak bir roman.

tudem.com

facebook twitter instagram youtube tudemyayin grubu

ISBN: 978-625-380-080-2

9 786253 800802